

FERENC PÁPA: AZ EGYHÁZ A LEGKISEBBEKHEZ, AZ UTOLSÓKHOZ IGAZÍTJA LÉPTEIT!

Ferenc pápa szentmisével nyitotta meg a rendes püspöki szinódust a Szent Péter-bazilikában. Az október 25-éig tartó szinódus témája: „A család hivatása és missziója az egyházban és a mai világban”.

A szinódus főrelátora Erdő Péter bíboros volt. Magyarországot Veres András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke képviselte. A keleti

őket, *sima ösvényeken, nehogy elessenek; mert atyjává lettem Izraelnek*” (Jer 31,8–9).

Istennek ez a szava azt üzeni nekünk, hogy az első, aki együtt akar járni velünk, aki „szinódust” akar velünk, az éppen ő, a mi Atyánk. Öröktől fogva és örökre az az ő „álma”, hogy népet hozzon létre, hogy összegyűjtse, a szabadság és a béke földjére vezesse népét. És ezt a népet családok alkotják: ott

katolikus egyházak képviseletében Kocsis Fülöp hajdúdorogi metropolita is részt vett a szinóduson.

Október 25-én, vasárnap délben az Úrangyala elimádkozásakor Ferenc pápa arról elmélkedett, hogy az egyház nem hagyja magára a nehézségekkel küzdő családokat.

A szent népének családjaival szinódus szó „együtt járást” jelent. Az, amit megéltünk, az úton járó egyház megtapasztalása volt, különösen is Istennek az egész világon szét-szóródott szent népének családjával. Ezért megérintett engem Isten szava, amelyet ma Jeremiás próféciájában hangzik fel: „*Íme, visszahozom őket észak földjéről, és összegyűjtöm őket a föld határaitól; mindnyájukat összegyűjtöm: a vakokat és a sántákat is, a várandósokat és a szülő anyákat is; nagy sereg lesz, amely ide visszatér.*” A próféta még hozzáteszi: „*Könnymek közt indultak el, vigasztalások közt vezettem őket vissza; forrásvizetekhez vezérlem*

van „*a várandós és a szülő asszony*” is; ez a nép tehát, miközben halad előre, Isten áldásával az életet is továbbadja.

Ez olyan nép, amely nem zárja ki a szegényeket és a hátrányos helyzetűeket, sőt befogadja őket. Azt mondja a próféta: „*Vakok és sánták is*” lesznek köztük. Ez egy családból álló család lesz, amelyben az, aki nehézségekkel küzd, nem lesz kirekesztve, nem marad le, hanem tudja tartani a lépést a többiekkel, mert ez a nép az utolsókhöz igazítja lépkeit, úgy, ahogyan a családon belül teszi az ember, és ahogyan az Úr tanítja nekünk, aki szegény lett a szegényekkel, kicsiny lett a kicsinyekkel, utolsó az utolsókkal. Nem azért tette ezt, hogy kizárja a gazdagokat, a nagyokat és az elsőket, hanem mert ez az egyetlen módja annak, hogy őket is üdvözítse, hogy mindenkit üdvözítsen: együtt járni a kicsinyekkel, a kirekesztettekkel, az utolsókkal.

Forrás: Magyar Kurir

KERESSÜNK SZÖVET-SÉGESEKET, AKIKKEL ERŐSÍTJÜK EGYMÁST

Nemcsak a történelmi korokon átívelő hosszú sorban kell a családnak megtalálnia a maga helyét és szerepét, hanem a saját korában is társakat kell találnia. Szükségünk van arra, hogy tudatosan megfogjuk a másik ember kezét.

Egyedül nekimenni az élet nehézségeinek, egyedül ellapátolni a kásahegyet kilátástalan és csüggesztő. Találjunk testvércsaládokra, akikről tanulhatunk, akikkel erősítjük egymást, akikkel olyanok vagyunk, mint a hangszer húrjai: akikkel nem is vagyunk egyformák, nem szólunk egyformán, de közösen összhangot tudunk teremteni. Ma az a divat, hogy mindig, mindenért nyafogni, elégedetlenkedni kell, ha két ember találkozik, szinte csak panaszkodnak, a férfiaknak már-már szégyen ha szépen beszélnek családjukról, ha dicsérik feleségüket. A haverok, akik megvetően beszélnek a házasságról, a barátnők, akik kibeszélik férjük gyengeségeit nem tesznek jót, gyengítenek minket. Annyi szép dolgot lehet meglátni egymásban, ha kinyitjuk szemünket és nem csak a rosszra figyelünk. Ebben segít, ha olyan közösségre, barátokra találunk, akik felemelnek, gazdaggá tesznek bennünket. A szövetségek válságát éljük. Isten népétől, az egyháztól, a családtól, a munkahelyi közösségtől egyre könnyebben el tud sodródni, le tud szakadni a mai ember és nehezebben talál vissza, mint a régi korokban.

Fontos, hogy a családok ne szigetelődjenek el, hiszen sok veszély leselkedik manapság rájuk és a gonosz célja, hogy elválassza őket, mert a gonosz lélek szeretné, hogy lélekben lassan eltávolodjunk egymástól, megfeledkezzünk nagycsaládunkról.

Urunk Istenünk, te jó pásztorunk vagy. Terelj, tarts össze bennünket, ne hagyj, hogy családjainkat egymástól elszakítva a gonosz levadássza.

Add áldásodat azokra a lelkiségekre, melyek összefogják és táplálják a legkisebb és legfontosabb életadó közösséget a családot!

Segíts, hogy megtaláljuk helyünket Atyánk, az egyház közösségében. Add, hogy ne csak azt kérdezzem, mit tehetne jobban az egyházam, hanem azt is, mit tehetnék érte én! Amen.

Részlet Böjte Csaba: A szeretet bölcsője - A házasság mérföldkövei c. könyvéből

A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKAIRÓL – III. RÉSZ

A Szentlélek különféle lelki ajándékokkal látja el azokat, akik hittel befogadják őt. Megajándéko-zottak lenni örömteli, felemelő dolog, néha mégis úgy érezzük, hogy nem könnyű az ebből adódó felelősség, s elbizonytalanodunk életünk egy-egy fontos döntése előtt.

3. A JÓTANÁCSRÓL

A jótanács az az ajándék, amellyel a Szentlélek képessé teszi lelkiismeretünket, hogy életünk választópontjain az Istennel való szeretetközösségnek és Jézus tanításának megfelelő döntést hozhassuk. Ferenc pápa a Szentlélek ajándékairól szóló tavalyi katekizis-sorozatában felhívja a figyelmünket arra, hogy ennek az ajándéknak a megőrzéséhez is nagyon fontos az ima: „*Imádkozzunk saját szavainkkal is, kérjük az Urat: Uram, segíts nekem, adj tanácsot: mit tegyek? Az imával helyet készítek a Szentléleknek, hogy jöjjön el és segítsen bennünket, adjon tanácsot, hogy mit tegyünk.*”

Mennyivel kevesebb félresiklott élet lenne, ha nem önfejlően hoznánk meg életünk fontos döntéseit, vagy nem csak a barátok tanácsaira hallgatnánk, hanem imáinkban Isten elé tárnánk terveinket, s tanácsot kérnénk tőle! Mondjuk minél gyakrabban Jézus nyomán mi is, hogy „*de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!*” Enélkül üresen csengenek a szavaink, amikor a Miatyánkot mondjuk: „*legyen meg a te akaratod.*”

A jótanács ajándéka főleg belső indítások által segít bennünket, sokszor csak azt vesszük

észre, hogy „beugrott” valami jó gondolat, vagy „*ráébredünk*” mit is kellene tenni. A „*ráébredés*” néha szó szerint vehető, hiszen az evangéliumokban a napkeleti bölcsek is álmukban kapnak utasítást, hogy ne térjenek vissza Heródeshez (Mt 2,11). József kétszer is kap figyelmeztetést álmában (Mt 1,20 és Mt 2,13).

Az evangéliumokban magunkra nézve is találunk számtalan megszívlelendő jótanácsot. Például. Mt,7-ben, amely leírja, hogyan tanított Jézus: „*Ne ítélkezzetek, hogy fölöttetek se ítélkezzenek!*”, „*Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek!*”, „*Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük!*”, „*a szűk kapun menjétek be*”... Olvassgassuk nyitott lélekkel ezeket a jótanácsokat, s engedjük, hogy egyre jobban áthassák gondolatainkat, egész életünket!

Isten néha embertársainkon keresztül figyelmeztet bennünket, s emberileg talán ezt a legnehezebb elfogadnunk. Sértődöttség, előítéletesség, szégyenérzet – sok minden közrejátszik ösztönös ellenkezésünkben: „*Miért szól bele a dolgomba? S miért pont ő beszél nekem?*”. Pedig keresztényi alázattal és hálás szívvel kellene fogadnunk ezeket a figyelmeztetéseket, mint az isteni irgalmasság megnyilvánulásait.

Ha nem feledjük, hogy mennyire nehezünkre esett mások tanácsait elfogadni, akkor természetesnek vesszük, hogy nekünk is tapintatosan és megértően kell gyakorolnunk az irgalmasság lelki cselekedeteit, mint pl. bűnösöket jóra inteni, tudatlanokat oktatni, kételkedőknek jó tanácsot adni. Isten segítsen ebben mindnyájunkat!

Csorny István

IMA JÓTANÁCSÉRT

Jöjj el, Jótanács lelke, és légy vezérlünk az élet minden körülményei között. Lemondok előtted saját értelmem belátásáról, mely már annyiszor megtévesztett engem! Vezess engem, parancsaid ösvényén az örök üdvösség óhajtott célja felé.

Ó, isteni Lélek, légy mindig az én tanácsadó, s eszközöld ki, hogy folyton szemem előtt lebegjen a szigorú számadás, melyet egykor Isten ítélőszéke előtt kell adnom. Amen.

RÓZSAFÜZÉR SKYPE-ON

Számtalan módon segíti az internet a hívek közösségekbe szerveződését és imaéletét. Csaknem öt éve indult útjára egy nagy népszerűségnek örvendő kezdeményezés: a rózsafüzér közös elimádkozása a Skype segítségével.

Megtettesülés Rózsafüzér néven skypon él egy csoport immár 4 éve, amely minden áldott este 1/2 9-től imádkozza a szent olvasót.

Németországtól Magyarországon keresztül, Budapest, Szolnok, Debrecen, Bököny, Geszteréden át Romániában is várják, hogy Máriának szánt virágkoszorút imába köthessük. 24 tagunk van, átlagban 10 fővel indul esténként a lélekemelő közös ima.

Gyermekeink, unokáink is besegítenek olykor-olykor. Amikor iker unokáim kérdezik, hogy „*mama este van, imádkozunk?*” És mondják összekelcsolt

kézzelel a miatyánkot, bizony elsirom magam, de imádkozó testvéreim hangja is el-elcsuklik. Így adjuk tovább unokáinknak az

ima és hálaadás fontosságát. Az

ima végén rendszeresek a

felajánlások: hazánkért,

nemzetünkért, világ-

békéért, egyházun-

kért, betegekért,

családunkért.

Kérjük, a Szűz

Anyát adjon nekünk

erőt, hogy sokáig imádkoz-

hassunk rászoruló

testvéreinkért. Köszönöm,

hogy együtt

imádkozhatom

veletek, várunk

szerepléssel benneteket

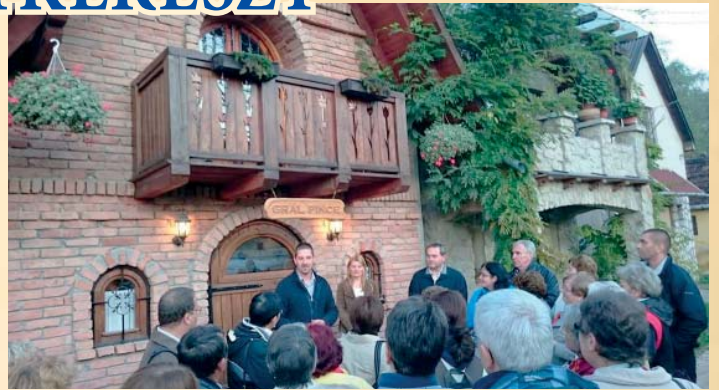
minden este!

Tóbiásné Ibolya

BÜKSZENTKERESZT

EGY JÓL SIKERÜLT KIRÁNDULÁS RECEPTJE

Végy 50 kimozdulni vágyó felnőttet, tegeyél hozzá 20 mindenre elszánt gyermeket, biztosíts számukra két buszt feltankolva, sofőrrel, mindezt tetézd egy jól kiválasztott ebédrel. Ha így előkészítetted a kirándulást, nincs más hátra, mint keresni egy jó úti célt és jó érzéssel eltölteni egy napot a közösség kikapcsolódni vágyódó tagjaival.

Nagyjából így lehetne összefoglalni az egyházközségi kirándulás lényegét. Így történt ez október 23-án is, amikor Laci atya szervezésében Bükszentkeresztre indult a Megtestesülés plébánia és a józsa-templom híveinek egy csoportja. A sok fontos tényező mellett nem árt, ha az időjárás is kegyeibe fogadja a kirándulókat. Egy ilyen útra mindenki valamilyen szándékkal

indul. Van, aki azért megy, mert még nem volt ott, van, aki azért, mert szeretne kikapcsolódni, a szürke hétköznapokat megszínesíteni. Itt mindenki megtalálhatta azt, amiért elindult. Gyönyörködhetett az Isten által megalkotott természetben. Nekünk, alföldi embereknek a hegyvidék nagyon vonzó tud lenni, elvarázsol bennünket rejtett titkaival. A huták világába betekinteni, megismerni múltunk egy szeletét ez mind-mind nagy élményt jelent. Az igazi hozadéka ennek a napnak talán mégis az a szeretet, amely megízésti az együtt töltött minőségi időt. Együtt örülni annak, hogy a legkisebbtől (2,5 éves) a legidősebbig minden testvérünk feljutott a kilátóba, a közös ebéd, a beszélgetések, az együtt elfogyasztott pohár bor. Ezek azok a

dolgok, amelyekért újra és újra elmegyünk egy-egy közösségi alkalomra. Megérezni, hogy az a 69 ember, akivel együtt töltöttem a napot, akivel egymást segítettük a túrán, az testvérem, van még egymással dolgunk, még találkozunk kell, és nemcsak egy ilyen önfeledt napon, hanem azon az Úton is, amelyen együtt haladunk szentmiséről szentmisére. És ha olykor eltévesztjük a Célt, akkor meg tudjuk fogni egymás kezét, hogy könnyebben úrrá legyünk a nehézségeken.

Jézus mondja, Ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük. (Máté 18,20). Október 23-án is így volt ez. Mindenki érezhette, hogy Ő köztünk volt, velünk volt, és reméljük, marad is. Így legyen!

Rácz Jánosné

NYUGDÍJASOK KIRÁNDULÁSA

A nap huszonnégy órája sokfelé elosztva, mai porciók minékünk szeretettel adva.

A napsugár úgy táncolt fent az égen, mint ahogy szívünk örömét ropta, a nyírbátori templom Szentélyében.

Mitől szép egy nap? Ha az Úr angyali szeretete költözik a lelkekbe, Plébánosunk, – Laci atya – a gondolatait ilyenként mondta:

– Ti kedves nyugdíjasok! Érett gyümölcsök vagytok. Idős korotok varázsa, a szeretetnek töletek jövő kisugárzása. -

– nincs gondotok, a felelősség már más, szeretni a családot és mindenki más. Egy szóban összefoglalva: – ha akarunk - mi lehetünk és vagyunk a „szeretetbomba”.

Ott, ama bizonyos templomi szentélyben, a nyugdíjasok családias körében, angyali szavak, ajándékként hatottak reánk. Majd röpké időre évszázadokat átröpülve, sok száz évvel ezelőttre emlékezve, történelmünk múltjában jártunk, a Múzeumnak lelkes szemlélői lettünk.

A nap folytatása a Máriapócs-i zarándok templom látogatása. Utunk előtt, bőséges, ízletes, ebédrel megszűnt éhségérzetünk.

Következő állomásunkon, a Szent Szűz könnyező arcú templom Volt, a templom ékes látványa, s az impozáns épületbe nagy fényesség varázsolva.

Ujjongott szívünk, lelkünknek ablakán, szeretet csokra, hálóként közrefogta. Akik ezért önzetlenül bármit tettek, legyen rajtuk, Isten áldott szeretete!

Oh, mily édes hatalmas van az Úrnak, megmutatta ma a szépkorú kirándulóknak!

2015. október 1.

D. Sz. I.

„PÉNTEK ESTI” BESZÉLGETÉSEK

Valójában még csak néhány ilyen beszélgetésen vehettünk részt a józsai templomban, de valamennyi lenyűgözött.

Eleinte a megszokott és megszeretett „Laci atyás Bibliaórák” – a Bibliában leírtak érthető, hiteles magyarázata, a kérdéseinkre kapott kielégítő válaszok, a keresztyénségünket, hitünket érintő aktuális témák, problémák megbeszélése... –hiánya mellett, József atya személye és előadásmódja iránti kíváncsiság tartott ott mindenkit a szentmise után.

Azután már az újszerű, megragadó stílus, a téma, az előadás módja, a lehetőség új imamódot megismerésére, vonzott egyre többünket a péntek esti alkalmakra.

Élvezetes volt hallgatni a jól ismert teremtéstörténetet egy másik szemszögből nézve, egy különleges stílusban József atyától.

Versek, elemzések, idézetek régmúlt irodalomórák emlékét idézhette bennünk. Jó szívvel hallgattuk József atya gyermekkori emlékeit. Kisiskoláskori füzetain édesanyja által felírt figyelmeztetésre emlékezett és ennek most is időszzerű voltára emlékeztetett: „Jézus nevében kezdem el”.

Mennyire sajnálom, hogy ez a momentum eddig halványan sem élt az emlékeimben, pedig életem során sokszor segítségemre lehetett volna, hiszen ezt a mondatot az én füzeteimre is felíratta velem nagymamám!

„Tán lét előtti létem emlékképe!

*Fölibe ezer réteg tornyosul,
de érzem ezer rétegen alul.”*

Reményik Sándor Istenarc című verse nyomán kerestük a csendben, a bennünk „ezer réteg” alatt eltemetett Istenarcot. Ízelítőt kaphattunk a csöndes, szemlélődő imamódból bibliai képek segítségével.

Érzelmű intelligencia! Az Isten által kielégített emocionális szükségleteinkről (hitünkről, vágyakról, gyöngédségről, biztonságról, szeretni és szeretve lenni érzésről) beszélgettünk.

Az előadásoknak nem volt vége. A labda mindig a magasban, feldobva maradt! Ebbe az irányba figyelve, nagy-nagy izgalommal várjuk a péntekenkénti folytatásokat.

Kertészné Erika

GYEREKSAROK

*Melyik szentünkhöz kapcsolódik a kép?
Milyen legendákat ismerünk róla?*

A megfejtéseket a plébánia irodájára várjuk.

PLÉBÁNIAI ESEMÉNYEK

ŐSZI TAKARÍTÁS

KÖZÖSSÉGI NAP

Kedves Testvérek!

November 7-én, szombaton ismét lesz közösségi délután 15-18-ig. Szeretettel várunk kicsiket és nagyokat: nagyoknak előadás és beszélgetés, kicsiknek különböző foglalkozások, játékok. 18 órától pedig gitáros mise lesz.

Mindenkit szeretettel várunk!

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztyélés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfelfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között.
Plébános: Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRZHANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal.

4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcímv: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rác Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com